

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/910/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515209392
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3515209392.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Tatra banka, a.s., so sídlom Bratislava, Hodžovo námestie 3, IČO: 00 686 930, proti odporkyni Z. X., bytom Q., S. XXXX/XX, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 09.10.2015, č.k. 8C/156/2015-40, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal nariadenia predbežného opatrenia, na základe ktorého žiadal, aby súd zákal odporkyni nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. Myjava, definované v návrhu odplatne, bezodplatne scudziť, predať, zameniť, darovať, vložiť do základného imania akejkoľvek spoločnosti, založiť, zriadiť k vyššie uvedené nehnuteľnosti predkupné právo a vecné bremeno. Súd prvého stupňa uviedol, že vo veci samej sa navrhovateľ voči odporkyni domáhal určenia, že darovacia zmluva uzatvorená medzi Ing. Jaroslavom Krč-Šeberom ako darcom a žalovanou ako obdarovanou, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti definované v návrhu je voči žalobcovi právne neúčinná. Rovnako sa domáhala, aby súd určil, že dohoda o zriadení vecného bremena v prospech Ing. Jaroslava Krč-Šeberu ako oprávneného z vecného bremena spočívajúca v práve doživotného užívania nehnuteľností je voči žalobcovi právne neúčinná. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že dňa 26.05.2014 bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorým bol dlžník a obaja avalisti zaviazaní zaplatiť navrhovateľovi sumu 256.536,26 eur a trovy konania s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných odporcov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2014 a vykonateľnosť dňa 21.07.2014. Dňa 20.12.2013 bolo uverejnené oznámenie v Obchodnom vestníku o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka s tým, že navrhovateľ si do konkurzu prihlásil pohľadávku. Počas konkurzného konania navrhovateľ zistil, že Ing. Jaroslav Krč-Šebera ako darca darovacou zmluvou dňa 30.10.2013 previedol nehnuteľnosti vrátane spoluvlastníckych podielov na tretiu osobu družku Ing. Jaroslava Krč-Šeberu. Súčasťou darovacej zmluvy bola aj dohoda o zriadení vecného bremena. Vzhľadom k tomu, že Ing. Jaroslav Krč-Šebera sa zaplateniu dlžnej sumy vyhýba je navrhovateľ toho názoru, že vlastnícke právo previedol na odporkyňu z tohto dôvodu, aby ukrátil uspokojenie pohľadávky navrhovateľa. Týmto jeho konaním došlo k zmenšeniu jeho majetku a následne k ukráteniu uspokojenia pohľadávky navrhovateľa. Uzatvorením darovacej zmluvy s blízkou osobou kvalifikovane zmenšil svoj majetok s úmyslom neuspokojiť pohľadávku a ukrátiť jej uspokojenie. Na odôvodnenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľ uviedol, že má dôvodné obavy, že odporkyňa by mohla uvedenú nehnuteľnosť previesť na tretie osoby, čím by bolo navrhovateľovi znemožnené domôcť sa svojho súdom priznaného práva a žaloba vo veci samej by stratila opodstatnenie. V danom prípade je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov konania, pretože existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, že pred rozhodnutím vo veci samej odporkyňa prevedie nehnuteľnosti na tretie osoby a tým zmariť aspoň čiastočné uspokojenie vymáhanej pohľadávky navrhovateľa. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 102 ods. 1 a § 76 ods. 1 O.s.p., kedy dospel k záveru, že dokazovanie v konaní o nariadenie predbežného

opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu aký je vyžadovaný v základnom konaní, teda vo veci samej. Súd prostredníctvom označených, resp. predložených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti. V predmetnej veci nie sú osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver pravdepodobnosti nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy navrhovateľa. Navrhovateľ súdu nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých by vyplývala reálna obava, že odporkyňa chce nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu previesť na inú osobu, prípadne, že robí v tomto smere akékoľvek kroky. Vzhľadom na charakter predbežného opatrenia je na navrhovateľovi, aby doložil doklady preukazujúce jeho tvrdenia. Bezprostredne hroziaca ujmy musí byť reálna, nepostačuje len obava z možnej hroziacej ujmy. Zároveň dodal, že účel, ktorý navrhovateľ podaným návrhom sleduje je v tomto prípade možné dosiahnuť aj postupom podľa § 44a v spojení s § 159a O.s.p. a to aj vo vzťahu k ochrane tretích osôb i k ochrane navrhovateľa. Preto z týchto dôvodov návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol s tým, že o náhrade trov konania rozhodne súd v súlade s § 145 O.s.p. v rozhodnutí vo veci samej.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že nariadi požadované predbežné opatrenie. Namietal, že v prejednávanej veci osvedčil hmotnoprávny nárok vo veci samej, teda osvedčil základné skutočnosti, teda záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Preukázal, že má voči Ing. Jaroslavovi Krč-Šeberovi pohľadávku, ktorá vznikla titulom ručiteľského vyhlásenia. Táto pohľadávka bola judikovaná Stálym rozhodcovským súdom, rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť s tým, že Ing. Jaroslav Krč-Šebera si dobrovoľne nespĺnil záväzok v zmysle rozsudku. V rámci prebiehajúceho exekučného konania následne žalobca zistil, že Ing. Jaroslav Krč-Šebera previedol nehnuteľnosti na tretiu osobu, konkrétne na družku, pričom k tomuto prevodu došlo bezprostredne po obdržaní výzvy. Na základe týchto skutočností sa domnieva, že tak urobil z dôvodu, aby ukrátil uspokojenie pohľadávky žalobcu. Zároveň osvedčil aj pravdepodobnosť možného ohrozenia výkonu rozhodnutia, pretože v prípade, žeby predmetné nehnuteľnosti boli prevedené na tretie osoby, predmetná žaloba by stratila opodstatnenie, pretože by sa zmenil právny stav a žalobu by nebolo možné uplatniť voči žalovanej. Rovnaký názor vyjadril aj Krajský súd v Trnave. Pri posudzovaní skutočností, na základe ktorých sa žalobca domáha vydania predbežného opatrenia by mal súd brať do úvahy výšku dlhovaného záväzku, dĺžku omeškania, dôvody neplnenia záväzku, stupeň nebezpečenstva zmarenia výkonu rozhodnutia nebezpečenstva, že majetok unikne. Pohľadávka, ktorú má žalobca voči Ing. Jaroslavovi Krč-Šeberovi je v značne vysokej výške, pričom tento sa dlhodobo vyhýba plneniu svojho záväzku voči žalobcovi. Vzhľadom na výšku vymáhanej pohľadávky ako aj správu exekútora o vymáhaní pohľadávky v exekučnom konaní, nie je predpoklad úspešného vymoženia predmetnej pohľadávky, čo predstavuje značný stupeň nebezpečenstva zmarenia výkonu rozhodnutia. Žalobca má vedomosť aj o iných právnych úkonoch, na základe ktorých došlo k zmenšeniu majetku Ing. Jaroslava Krč-Šeberu a ktorým podľa názoru žalobcu ukrátil jeho uspokojenie. Tieto prevody sú predmetom ďalšieho konania vedeného na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp.zn. 9C/159/2015. Podľa názoru žalobcu potreba nariadenia predbežného opatrenia je daná aj tým, že ak by bolo nutné čakať na právne úkony žalovanej, ktorými by nakladala s nehnuteľnosťami, predbežné opatrenia by nebolo možné nariadiť a takáto forma právnej ochrany účastníkov konania by bola neefektívna, oneskorená a iluzórna. Čo sa týka odôvodnenia súdu prvého stupňa vo vzťahu k použitiu ust. § 44a v spojení s § 159a O.s.p. vzhľadom na cit. ustanovenia zákona, žalobca je toho názoru, že účel sledovaný podaným návrhom nie je možné dosiahnuť postupom podľa týchto ustanovení, pretože poznámka má len informatívny charakter a nie je spôsobilá žalovanú obmedziť v prípadnom prevode. Zápis informatívnej povahy sa však nevzťahuje na začatie konania, predmetom ktorého sú obligačno-právne záväzky súvisiace s nehnuteľnosťami. Pokiaľ súd predmetné rozhodnutia nevydá, neexistuje ani dôvod na zápis obmedzujúcej poznámky do katastra nehnuteľností a žiadne obmedzenie. Navyše každý má právo domáhať sa nariadenia predbežného opatrenia ako ochrany oprávnených záujmov a účastníka nemožno nútiť, aby využil na poskytnutie ochrany iný právny prostriedok, teda napr. využitie postupu podľa § 44a a § 159a O.s.p..

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. z týchto dôvodov:

Základnými predpokladmi pre vydanie predbežného opatrenia v zmysle § 102 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 76 ods. 1 písm. e/, f/ O.s.p. je osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako aj osvedčenie naliehavej potreby dočasnej úpravy vzťahu medzi účastníkmi. Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a

jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Takto teda možno charakterizovať, že predbežné opatrenie je výnimočným opatrením a má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi s tým, že bez okamžitej aj keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo navrhovateľa ohrozené, pričom nebezpečenstvo ujmy musí hroziť bezprostredne.

Splnením zákonom stanovených podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia musí preukázať navrhovateľ a to aj potrebu dočasnej úpravy pomerov, pod ktorou treba rozumieť stav vzťahov medzi účastníkmi, ktorý neznesie odklad. Táto potreba môže byť daná, napr. samotnou hrozbou násilného realizovania pochybného práva. Osvedčením ohrozenia budúceho výkonu rozhodnutia je také chovanie odporcu, dôsledkom ktorého je znižovanie majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť; alebo ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje aj jeho majetkové pomery.

V prejednávanej veci smeruje návrh na nariadenie predbežného opatrenia k dočasnej úprave pomerov medzi navrhovateľom a odporkyňou a to uložením zákazu nakladania s označenými nehnuteľnosťami vymedzením spôsobov, na ktoré sa má zákaz nakladania vzťahovať a to až do vydania rozhodnutia vo veci samej, teda určenia neúčinnosti darovacej zmluvy uzavretej medzi odporkyňou a dlžníkom navrhovateľa s tým, že navrhovateľ využíva inštitút odporovateľnosti v zmysle § 42 Občianskeho zákonníka.

Oboznámením sa s obsahom spisu dospel odvolací súd k záveru, že vzhľadom na predmet konania vo veci samej pre odporovateľnosť právneho úkonu nie sú v danom prípade splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Inštitút odporovateľnosti je inštitútom zabezpečenia výkonu rozhodnutia zmyslom žaloby podľa § 42a OZ je z pohľadu žalujúceho veriteľa dosiahnutie rozhodnutia súdu, že dlžníkom učený právny úkon, ktorý skracaie veriteľovi vymáhané pohľadávky je voči nemu neúčinný. Vyhovujúce súdne rozhodnutie odporovacej žalobe potom predstavuje podklad k tomu, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu vydaného proti dlžníkovi domáhať výkonu exekúcie postihnutím toho, čo odporovaným právne neúčinným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku a to nielen proti dlžníkovi, ale aj voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon urobený. V prípade, že uspokojenie veriteľa z tohto majetku nie je dobre možné, musí sa veriteľ namiesto určenia neúčinnosti právneho úkonu domáhať toho, aby ho ten, komu z odporovateľného právneho úkonu vznikol prospech vydal takto získané plnenie. Odporovacia žaloba je teda právnym prostriedkom, ktorý slúži na uspokojenie vymáhanej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní a to postihnutím vecí, práv alebo majetkových hodnôt, ktoré odporovaným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúceho prospechu získaného z odporovateľného právneho úkonu.

Odvolací súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že navrhovateľ neosvedčil ani reálne, ani bezprostredne hroziace nebezpečenstvo zmarenia prípadného budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, pretože neosvedčil žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplýval úmysel odporkyne previesť predmetné nehnuteľnosti na tretiu osobu a nedôvodne namieta vo svojom odvolaní, že odporkyňa nič nebráni v tom, aby nehnuteľnosti ďalej previedla a zaťažila. Z ust. § 102 ods. 1 a § 74 ods. 1 nevyplýva, žeby predbežné opatrenie malo plniť preventívnu funkciu, ale naopak predbežné opatrenie je výnimočným opatrením, ktoré nemožno nariadiť len na základe všeobecného konštatovania, že odporkyňa by nehnuteľnosti mohla previesť na tretiu osobu, ale nariadenie predbežného opatrenia musí byť odôvodnené mimoriadnymi okolnosťami prípadu týkajúcimi sa konkrétneho konania odporkyne smerujúceho k prevodu predmetných nehnuteľností. Predbežné opatrenie nie je inštitútom slúžiacim na zabezpečenie pohľadávky, resp. vymožitelnosti nároku, ale jeho účelom je zabrániť zhoršeniu právnej pozície navrhovateľa v danom občianskoprávnom vzťahu, ku ktorému by mohlo dôjsť konkrétnym konaním odporcu, resp. zabrániť zmareniu prípadného budúceho výkonu súdneho rozhodnutia v prípade, ak takéto nebezpečenstvo bezprostredne hrozí.

Je síce pravdou tak, ako správne vo svojom odvolaní navrhovateľ, že ust. § 44a v spojení s § 159a O.s.p. nie je možné použiť na prejednávaný prípad vzhľadom k tomu, že predmetom konania čo do veci samej je odporovateľnosť právneho úkonu, avšak samotná táto skutočnosť nič nemení na tom, že súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, pokiaľ návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol z dôvodov, s ktorými sa odvolací súd v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje a na ktoré v konečnom dôsledku ďalej poukazuje.

Preto v konečnom dôsledku krajský súd ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.